

eller Mennesket sin
egen Skjæne?
Lørdag holdt paa Engelsk i Los
Angeles, den 12de Nov. 1893, i
Church of the New Era.
Christian Michelsen.

luren, ja alt, som eksisterer,
i dette Spørgsmålet for lange
tider! Menneskets Skjæne
kommes af ham selv bedst og
Dor Tilsind i Alderdommen
saa i den nojeste Harmoni
kom i Ungdommen. I For-
diged vi udvise overfor
om vil voi Skjæne blive. Alt
siges efter guddommelig
Love; om ikke dette var Til-
de Raos blive Resultatet.
Hedeborn i Jorden under na-
holt og dets Skjæne er først
Spire, dernest et veludviklet
Endelig et Als fuldt afsligende
mer.

Siger De, vi vide, at uagtet 2
dødes under lige gunstige For-
ton den ene dog mode med
Modgang, ja hele hans Liv vis-
er en lang Kjæde af Glen-
medens den andens Liv er det
alte. Hvorlebes er det? og
Maragen være dertil? for en
maa der absolut ligge bagved;
Naturen betræster: at ingen
findes uden en Aarsag; thi,
Intet her Tilsidst. Hver
som Mennesket udover — god
— er en Aarsag til et Neful-
sta i den mest nojagtige Har-
dandingen. Dersor paastaaer
bestemteste, at Mennesket har
fremdeles staber sin egen Skjæ-
ner Dag.

Indoender De igjen, hvorlebes
Mennesket i. Eks. forarafage,
for blindsigt? eller vanskab i
eller en sold Tyveknægt? el-
ekt Syngel? Fordi (ja, der er
i forbundet dermed) disse Mis-
ere hans Fortjeneste og nævnte
materie hans Egenheder. Jeg
siger: at Mennesket har levet for,
at vil leve altter og igjen ikke
indtil det har betalt enhver af
huse sine Regninger, som det for-
sætter paa anden Maade har und-
set; men ogsaa til det har
huse sine Lekser og gennem Li-
ngeselskabet har udviklet alle
materie, skjulte Guddoms-Gon-
dig saar som en Gud. Se, det
Maal!

Hun er Aarsagernes Virkning
og gælde os selv. Aarsag og
Livs- og Sandhedens evige
Kunst! Dersom Mennesket ikke
folgerne af dets Handlinger,
der altsaa ingen Retfærdighed,
hændigheden er en Virkelighed,
indligvis se vi en Kvindefigur
hundre Dje paa vores Raabs og
Lungs-Bygninger; den er sat der
at præsentere Retfærdigheden; i de
største er det kun Humbug; thi
det behoves den mest himmelraa-
det paa slige Steder. Men
det vil maae sin Belønning eller
en eller anden Gang.

— udødelige Skjæne —
Dem og mig, hvor vi end gaa,
vi mere løbe bort fra den, end vi
bort fra vor Skygge; Skjænen
den vil virke tilbage paa Udsøren.
Saaledes taler al Naturen, og Naturen
er Guds levende Verk, der aldrig
lyver.

Tro! De ikke at Retfærdigheden er en
Virkelighed? Hele Universet er styret
ved Ret. Kun Mennesket er rebelt og
trumper paa Naturlovene og Retfærdigheden;
men ser vi ikke, hvorledes den
straffer ham for det hver Gang? Under-
tiden kommer Straffen øjeblikkelig, un-
dertiden tager det en længere Periode,
førend Retfærdigheden kommer.

Den Mand, der kyster en Pot Bræn-
devin i Hulsen paa sig. (Mand, sagde
jeg, undstod, Svin mente jeg) faaer en
Del af Straffen straks; det faaer Hoved-
pine, Mosepine og Gud ved hør det
(Svinet) forsvigt ikke faa Smertier
som en retsærlig Folge deraf. Det er
den forudbestemte Skjæne eller Virk-
ningen af sligt Sviner.

Hin hellige Pave, som befalede i Guds
Naam i sunde Tider, at en vis Kjæster,
der havde Karakterfælighed og Sjælestyrke
noe til at fornøgde et eller andet narag-
tigt Dogma, som han troede paa, skulle
have sine Djue stukket ud med et glødest
Jern; han vil selv have til at vandre
blinde igjennem Livet; om ikke glemmet
det Liv, hvori hans hellige Nebredragtig-
heds blev bedrevet saa i et andet Liv.
Han vil blive født igen og igen, til han
har betalt den sidste Hvid — hvor gam-
mel Regning stal opgjores; det er kun
Retfærdighed. Og naar jaa Hans Hellig-
heds Paven kommer igjen paa Livets
Skueplads, saa kan det hænde, at han
i folge visse gode Karakterfælighed, der er
hos ham, og som han under hine ulyk-
elige Pavens Forhold ikke kan udvillet, nu
viser sig som en ret skadelig Fyr; han
faaer maast af fattige Forældre og bli-
ver Kulsjover denne Gang. Retfærdigheden
kommer ham imøde, Gr-Paven
mister sit Syn. Maslen saar lamstaaer
af Forstrelse, og et slogt Hoved-
siger: Det er et Mysterium det hele her
i Livet; det forekommer mig, at der er
slet ingen Retfærdighed i denne Verden,
for denne arme Djævel af en Kulsjover
opfort sig dog i Grunden ret godt, og
hvad har han gjort, som fortjener en sligt
Skjæne?

Itte saa sjældent se vi Folk, som tit
syneladende usortent falde over Lykken,
som et godt Resultat Alandom faldes.
Nogle gange maaest, at det kom som en følge
af Guds specielle Belsignelse, fordi Bed-
kommende had meget til ham eller fordi
han maaest ofrede rundeligt til Presten osv.
Men ikke saa. Raab til Guderne saa
lange og saa højt, som De vil, af den
Aarsag juan De ikke Lives Goder, ej-
heller kommer de tilhæftet; men fordi
Bedkommende har givet en Aarsag, som
fremkalde den — arbejdet for den en
eller anden Gang.

Om De en Gang gjor den Opdagelse,
at Retfærdigheden er den Lov, som gaaer
uemæntrigt alt og regerer alt, da har
De Røglen til tusinde Mysterier.
Den Dag paa hvilken Mennes-
ket gjor denne Opdagelse, da taar det
sine Djue opløse og olver ligejoom Gu-
derne til at hænde mellem, godt og ondt
Lykkelighed, Belsignelse, Himmel og
alt, hvad der godt er Menneskets en-
delige Skjæne; men for nærværende
taaer vi endnu saa meget godt og gjøre
saar meget, der er siet, at vi maa og skal
mode med saadanne Folger — saadan en
Skjæne — som o' forstørre paa det
allernøjagtigste med vores Hantinger og
ingen Bonner direkte tra os eller indi-
retlig gennem „Guds Modet“ til hedes
Son, ingen Forsoning betalt med Blods-
Blod, Turtelbuer Blod ejheller med
Guds Sons Blod kan forandre
Retfærdigheden!

En Gang en Handling er udøvet,
den kan aldrig i Evighed tilbagekaldes;
den vil virke tilbage paa Udsøren.
Saaledes taler al Naturen, og Naturen
er Guds levende Verk, der aldrig
lyver.

Rigsskatterreformen i Tyskland.

Vi have tit nok paavist, at det er
den finansielle Nød, de fleste Lande
i Europa lide under, og at denne
igjen hidrører fra de stigende Kray-
til Militærvaesen. Alverden vil
endog opdage enhver af vores
mængde Slyngetreger; vi ville
i god del mere famoitig-
sidi, end Tilselot er, selv naar
mængde Djæle ikke ser os; thi vi ville
være, at vores Handlinger virke til-
os — paa os — og ikke paa
nogen anden. Vi ville da
paa Maed, som udødelige Blas-
ske hvilte de lande tage Fordel af
Medmennesker; ejheller ville vi
i mængde sige: Alt, om jeg havde
hændighed til at hindre Per eller Pou-
\$10,000 eller \$50,000; for en fau-
mængde fun gjore ham endnu
fattig, thi den satte ham i en
Gang stat beslægtet af hundre

kunne iværksættet gjennem en al-
mindelig Afvæbning; alle synes de
at mene, at det faaer Maal, Fredens
Betryggelse, bedst kan faaas derved,
at alle Stater staa rustede til Tænderne.
Det er denne Rustningsgal-
skab, der overalt har teret Landenes
Kraft og som nu truer Græken-
land med Fallit, Spanien med Op-
lösning, Italien med at blive et Byt-
te for Røvere og Stimænd, og som
overalt har givet Socialismen Vind
i Sejlene.

Ikke mindst ødelæggende har det-
te Onde vist sig i Tyskland. Gang
eftersom Gang er Hæren bleven forsøgt,
men samtidig har man ogsaa maat-
tet forhøje de bestaaende Skatter el-
ler se sig om efter nye for at kunne
afholde de med Hærforsægelsen for-
bundne Udgifter. Medens Landbru-
get sygner hen og Industrien trues
med delvis Ruin paa Grund af Luk-
ningen af det russiske Marked, staar
man i Tyskland nu etter overfor nye
Udgifter til Haeren, der yderligere
ville komme til at tynde paa de ty-
ske Borgere, og som have nødven-
digjort en Rigsskatterreform, til
hvis Udarbejdelse der som bekjendt
er nedsat en Kommission af de for-
bundne Staters Finansministre. Om
denne forestaaende Rigsskatterreform
meddeler Hamburger Nachrichten
en ledende Artikel, hvis Hovedind-
bold vi her gengive.

Da den tyske Rigsdag vedtog Mi-
litærloven, forpligtede den sig sam-
tidig til at bevile 56 Millioner til
Lovens Gjennemførelse. Ikke mindre
bindende er dens Forpligtelse til at skaffe over 40 Millioner, med
hvilke Rigsindtægterne er gaaede
ned efter Handelstraktaternes Af-
slutning. Fører man nu hertil det
Merbelob, som vil kreves til Rigss-
gjeldens Amortisation saa vel som
til Arbejderforsikringen, hvis Ud-
gifter bestandig stige, kommer man
til det Resultat, at der mindst vil
udkræves en forsøgt aarlig Indtaget
af 110 Millioner Mark for at gjen-
nemføre Rigsskatterreformen. Denne
Sum, der snarere er for lavt end
for højt anslaaet, maa Rigsdagen
skaffe ved nye Rigsskatter, fordi man
eftersom han maaest ofrede rundeligt til Presten osv.
Men ikke saa. Raab til Guderne saa
lange og saa højt, som De vil, af den
Aarsag juan De ikke Lives Goder, ej-
heller kommer de tilhæftet; men fordi
Bedkommende har givet en Aarsag, som
fremkalde den — arbejdet for den en
eller anden Gang.

Om De en Gang gjor den Opdagelse,
at Retfærdigheden er den Lov, som gaaer
uemæntrigt alt og regerer alt, da har
De Røglen til tusinde Mysterier.
Den Dag paa hvilken Mennes-
ket gjor denne Opdagelse, da taar det
sine Djue opløse og olver ligejoom Gu-
derne til at hænde mellem, godt og ondt
Lykkelighed, Belsignelse, Himmel og
alt, hvad der godt er Menneskets en-
delige Skjæne; men for nærværende
taaer vi endnu saa meget godt og gjøre
saar meget, der er siet, at vi maa og skal
mode med saadanne Folger — saadan en
Skjæne — som o' forstørre paa det
allernøjagtigste med vores Hantinger og
ingen Bonner direkte tra os eller indi-
retlig gennem „Guds Modet“ til hedes
Son, ingen Forsoning betalt med Blods-
Blod, Turtelbuer Blod ejheller med
Guds Sons Blod kan forandre
Retfærdigheden!

En Gang en Handling er udøvet,
den kan aldrig i Evighed tilbagekaldes;
den vil virke tilbage paa Udsøren.
Saaledes taler al Naturen, og Naturen
er Guds levende Verk, der aldrig
lyver.

Vi have tit nok paavist, at det er
den finansielle Nød, de fleste Lande
i Europa lide under, og at denne
igjen hidrører fra de stigende Kray-
til Militærvaesen. Alverden vil
endog opdage enhver af vores
mængde Slyngetreger; vi ville
i god del mere famoitig-
sidi, end Tilselot er, selv naar
mængde Djæle ikke ser os; thi vi ville
være, at vores Handlinger virke til-
os — paa os — og ikke paa
nogen anden. Vi ville da
paa Maed, som udødelige Blas-
ske hvilte de lande tage Fordel af
Medmennesker; ejheller ville vi
i mængde sige: Alt, om jeg havde
hændighed til at hindre Per eller Pou-

\$10,000 eller \$50,000; for en fau-
mængde fun gjore ham endnu
fattig, thi den satte ham i en
Gang stat beslægtet af hundre

øgede Skatteopkrævningsapparat.
Bladet mener ogsaa, at man over-
vurderer Betydningen af Børsskat-
ten; den vil sikkert ikke indbringe,
hvor man venter, fordi Børsmænde
nok skulle finde Midler og Ud-
veje til at undrage sig dens mest
trykkende Virkninger.

Efter Bladets Mening ere Øl, To-
bak og Brændevin, hvis den sidste
ikke i Forvejen var saa højt beskat-
tet, de fornemste Beskatningsgjen-
stande, naar man vil have indbrin-
gende Skatter. I Anledning af den
vigtige Opgave, som nu skal løses
ved Rigsskatterreformen, maa det be-
klages, at der er saa lidt Udsigt
for Tobaks- og Brændevinsmonopo-
let og for Indførselen af den baje-
ske Ølskat i hele Riget. I Bayern
brygges der godt og billigt Øl, og
Skatten derpaar indbringer Staten
store Beløb, medens det omvendt
er tilfældet i Nordtyskland. Støt-
tet paa Resultatet fra Bayern tror
Bladet, at Ølet meget vel kan taale
en højere Skat end den nuværende,
og at man kunde indrette Ølskatten
etter bayersk Mønster, hvis Børsen
og Vinen ikke gav tilstrækkelige
Indtægter.

Der er imidlertid ved hele denne
Beskatningsplan den Omstændighed,
som det tyske Blad enten overser el-
ler med Vilje skjuler, at Regjerin-
gen ved Hærvorforhandlingerne gav
det bestomte Løfte, at den forsgede
Skattesbyrde, som Hærvidelsen
kravede, ikke skulde komme til at
hvide paa den almindelige Befol-
ning, men at den skulde blive lagt
paa Skuldre, der er stærke nok til at
bære den, og at det kun var under
den bestemte Forudsætning om det-
te Løftes strænge Overholdelse, at
Hærvidelsen vedtages. Naar der
nu indføres en Rigsskatt i Fore-
ning med en forhøjet Beskatning af
Tobak og Brændvin, saa er dette
Løftet brudt, og saa vil det blive de-
lavere stillede Samfunds klasser, der
venseligt ville komme til at bære
Udskatte til at bære den almindelige
Vejstrækning.

Fremtidens Jernbanebilletter.

Ved Indførselen af Zonetarifen
paa Jernbanen har Ungarn træftet et
Arrangement, som er epokegjørende
for Jernbanetrafiken.

Nu gaar Ungarn atter i Spidsen
med en ny Ide, der repræsenterer en
betydelig Tidsbesparelse for mange.

Den ungarske Handelsminister
v. Lukacs er if. Neues Wiener Tage-
blatt Opfinderen af „Jernbanemerket“.

Ingen, der rejser paa de ungarske Baner,
behøver for Fremtidens
Jernbanebilletter, som den ny Jernbanebilletter
kan ikke maaest adsette Enkelt-
staterne for lidt efter lidt at blive
udsugede af Riget i finansiell Hen-
sæende.

De manglende 110 Millioner maa
naturligvis tilvejebringes ved indi-
rekte skatter; thi det er ofte nok
blevet paavist; at der under de nuværende
Forhold ikke kan være Tale om en
direkte Rigsindkomstskat. Ethvert godt Skatteobjekt maa derfor
holde for; Pengene maa takes, hvor de kunne faas.

Det er kun naturlig, at de for-
større Folger — saadan en
Skjæne — som o' forstørre paa det
allernøjagtigste med vores Hantinger og
ingen Bonner direkte tra os eller indi-
retlig gennem „Guds Modet“ til hedes
Son, ingen Forsoning betalt med Blods-
Blod, Turtelbuer Blod ejheller med
Guds Sons Blod kan forandre
Retfærdigheden!

Vil man altsaa foretage en Rejse
paa de ungarske Statsbaner, saaer man
op i en lille Jernbanelite, der faaer
over alt, og ser efter, i hvilken
Jernbanezone den By ligger, som
er udskilt til at skaffe sig for
Bedkommende.

Man skal f. eks. rejse fra Pest
til Wien. Det er en Rejse til den
14de Zone og koster paa 2. Klasse 7
Gylde. Paa Blanketten klæbes da
paa Jernbanen et Mærke til 5 og et til 2
Gylde. Man kan saa gaa lige ind
i Jernbanekupeen, undgaar den kjedelige
Ventetid ved Billetkontoret, behøver ikke at bryde sig om afslalte
Penge og kan endog ankomme i
yderste Øjeblik uden at risikere ikke
at komme med.

Oette er som man vil se, en bety-
delig Lettelse af Trafiken.

Men nu kommer Spørgsmaalet an-
gaarende Kontrollen.

Ogsaa dette er løst paa den hel-
digste Maade. All Jernbanemærker
perifereres nemlig i Midten, saa
at Konduktøren med Lethed er i
Stand til at løsne den ene Halvdel
af Mærket.

Naar altsaa en Passager med en

Sparsomhed er Vejen til Velstand!

Sparsomhed bestaar ikke udelukkende i at pas-
se paa, det du har, men ogsaa deri, at
du sikrer dig

Det meste og bedste for dine Penge

Dette kan du gjøre ved at kjope

Klæder,

Sko og Stövler

— hos —

P. C. Shanstrom, - St. Paul,

Storste Lager i Mellem-Nebraska.

Husk Navn og Sted.

Ikke en Cent for at faa et ægte 14 K. Gulduhr,

Garanteret i 20 Aar, fri til tilsendt med Express.

Vore Kunden Tilseddens er vort Renommee, og derfor har vi besluttet at give enhver Løser af dette Blad Tilseddens til rett at undersøge det bedste og fineste solid Gold titled Elgin Gulduhr, som vi garanterer for at værdi af 1000 Dollars. Det er et vigtigt og kostbart Relikvium, som vi har få